

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 17-08-13255

בפני: כבוד השופט גד גדעון

ברמט בניין ופיתוח בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד קרן מרציאנו

המערערת

נגד

רשות המיסים – מנהל מע"מ באר שבע
ע"י ב"כ עו"ד דנה סבאג – פמד"א

המשיב

פסק דין

- 1
- 2 זהו פסק דין בערעור על החלטות המשיב, לפסול את ספריה של המערערת לשנות המס
- 3 2013 – 2015, בהתאם להוראות ס' 77(ב) לחוק מס ערך מוסף, להטיל עליה כפל מס
- 4 תשומות לפי הוראת סעיף 50(א1) לחוק, וקנס לפי ס' 95 לחוק. הוחלט לדחות את הערעור,
- 5 ולהלן הנימוקים.
- 6
- 7 2. המערערת הינה חברה לבניין.
- 8
- 9 המשיב קבע במסגרת ההחלטות מושא הערעור, כי המערערת ניכתה מס תשומות, על פי
- 10 חשבוניות שהוצאו לה שלא כדין בשנות המס 2013 – 2015. המדובר בחשבוניות של עשר
- 11 חברות שנות: חברת פדללה ר. רזק בע"מ (להלן: "פדללה"); חברת ח.מ. פרדייס בניה בע"מ
- 12 (להלן: "פרדייס"); חברת מסגרית קרגו מיגון ואחזקות (להלן: "קרגו"); חברת פאדל ובניו
- 13 בע"מ (להלן: "פאדל ובניו"); חברת איול מסחר בע"מ (להלן: "איול"); חברת דריס כוח
- 14 אדם ושירותים בע"מ (להלן: "דריס"); חברת פיתוח יעדי שירות בע"מ (להלן: "פיתוח יעדי
- 15 שירות"); חברת שאיפה ויוזמה בע"מ (להלן: "שאיפה ויוזמה"); חברת א.ח.מ בניה ופיתוח
- 16 בע"מ (להלן: "אחמ בניה"); חברת הוליווד לאס ואגס בע"מ (להלן: "הוליווד").
- 17
- 18 לסברת המשיב, פעלה המערערת ביודעין, כאשר ניכתה מס תשומות על פי החשבוניות
- 19 שהוצאו שלא כדין, וכי ריבוי החברות בהן מדובר, מעיד על פעולה שיטתית של המערערת
- 20 בהקשר זה.
- 21
- 22 מס התשומות שנוכה על פי החשבוניות האמורות מסתכם ב 11,215,038 ₪.
- 23
- 24 המסקנה בדבר היות החשבוניות שלא כדין נשענה, בין היתר, על הודעות מי מבעלי החברות
- 25 האמורות, אשר הכחישו הכרות עם המערערת, וכן הכחישו קשר לחשבוניות שבמחלוקת,
- 26 קבלת התמורה הנקובה בהן, או ביצוע העבודות אשר בגינן הוצאו לכאורה החשבוניות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 17-08-13255

בפני: כבוד השופט גד גדעון

- 1 חלק מהעדים מסרו כי הוציאו למערערת ביודעין חשבוניות על שם חברות שלא היו
2 בבעלותם, ללא ידיעת בעלי החברות.
3
- 4 על יסוד הראיות שהונחו בפניו, הסיק המשיב ביחס לחלק מהחשבוניות, כי הוצאו על ידי
5 גורמים (שלא היו מורשים להוציא את החשבוניות), אשר שימשו בפועל "צ'נוור מעבר ...
6 לקבלנים מהשטחים שאינם רשומים בארץ וסיפקו כח אדם".
7
- 8 החלטת המשיב התבססה גם על אמרות של בעלי המערערת ומנהלה, מר מחמוד רואשדה,
9 בחקירותיו במשרדי הרשות, אשר הדגימו סתירות בגרסתו, והעלו תמיהות שונות, ולדעת
10 המשיב, לא היה בהן כדי לסתור את המסקנה בדבר ניכוי מס על פי חשבוניות לא תקינות,
11 ביודעין, על ידי המערערת.
12
- 13 לפיכך החליט המשיב, כאמור, לפסול את פנקסי המערערת, חייב אותה בתשלום כפל מס
14 תשומת, בסך 22,430,076 ₪, וכן הטילה עליה קנס בסך 883,027 ₪.
15
- 16 המערערת טענה במסגרת הודעת הערעור, כי החשבוניות שבמחלוקת הוצאו לה כדין, 3
17 ולחילופין טענה, כי אם אילו מהחשבוניות הוצאו שלא כדין, הרי שהיא לא ידעה ולא יכולה
18 היתה לדעת על כך.
19
- 20 המערערת טענה, כי נטל הראיה לעניין כפל המס מוטל על המשיב. כן טענה, כי המשיב לא
21 נתן משקל מספיק לגרסתה, במסגרת ההליך שקיים, וכי בנסיבות, לא היה מקום לפסול
22 את ספריה, או להטיל עליה תשלום כפל מס. עוד טענה, כי המשיב מתבסס על ממצאי
23 חקירה שבוצעו על ידי חוקרי הרשות שאינם נציגיו של המשיב – מנהל משרד מע"מ בבאר
24 שבע, "מבלי ... שמי מנציגיו אשר היו מעורבים בהחלטת כפל המס או בהחלטת הפסילה,
25 נטלו חלק בחקירות, ומבלי שהמערערת בדקה את טענות מוציאי החשבונית אם אכן לא
26 מכירים את המערערת ואם אכן נכונה טענת חלקם כי לא פתחו ... תיקים במע"מ...".
27
- 28 למערערת העידו: 4
29
- 30 בעליה ומנהלה, מר מחמוד רואשדה, אשר פרט את גרסת המערערת ביחס לכל אחד מן
31 העוסקים אשר הוציאו לטענתה את החשבוניות, תוך התייחסות למקצת חומר החקירה
32 עליו נשענת החלטת המשיב. בין היתר ציין, כי המערערת שילמה למי מהעוסקים האמורים
33 בציקים שמשורטטים שעל גביהם ההערה "למוטב בלבד". לתצהירו צורפו מסמכים
34 המדגימים את הבדיקה שערכה המערערת, לטענתה, ביחס לכל אחד מהעוסקים, קודם
35 תחילת העבודה עמו, וטען, כי גם רואה החשבון של החברה מסר בהודעה שנגבתה ממנו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 17-08-13255

בפני: כבוד השופט גד גדעון

1 בחקירתו, כי במשרדו נערכו בדיקות נוספות לכל חברה, לעניין אמינות העסקאות
2 והחשבוניות שהוצגו. העד טען, כי פעל בתום לב, ואם נפל פגם במעשיו, הרי שמקורו בשגגה
3 ולא בכוונה.

4
5 **מר מהדי עבדאללה**, אשר היה לדבריו הבעלים והמנהל בחברת **פדללה**, וכן היה לדבריו
6 מנהל ומורשה לבצע עסקאות ולהוציא חשבוניות בשם חברת **זרים**. העד העיד, כי ערך עם
7 המערערת הסכמים להספקת פועלים בשם החברות שניהל, סיפק למערערת את השירותים
8 המפורטים בחשבונית. לדבריו: **"התשלום בעבור החשבוניות שולם לי ע"י חברת ברמט**
9 **בשיקים למוטב בלבד..."**

10
11 **מר פאדל אלהוושלה**, אשר העיד כי היה בשנת 2013, שימש מנהל בחברת **פאדל ובניו**, בשנת
12 2014, שימש מנהל בחברת **פיתוח יעדי שירות**, ובשנת 2015, שימש מנהל בחברת **הוליווד**.
13 העד העיד, כי הוא ערך הסכמים להפסקת הפועלים בשם החברות האמורות עם המערערת,
14 וסיפק לה פועלים, בהתאם להסכמים האמורים. לטענתו, היה מוסמך להתקשר עם
15 המערערת בהסכמים מטעם שלוש החברות, וכן הוסמך על ידן להוציא בשמן חשבוניות. כן
16 העיד כי **"התשלום בעבור החשבוניות שולם לי ע"י חברת ברמט בשיקים למוטב בלבד"**

17
18 5. למשיב העיד **מר ארז אבוטבול**, מנהל תחום (ביקורת חשבונות) במשרד מע"מ בבאר שבע,
19 אשר קיבל בפועל את ההחלטות מושא הערעור.

20
21 העד פירט בתצהיר עדותו הראשי, בפירוט רב, את הראיות המנהליות שעל בסיסן התקבלו
22 ההחלטות. סיכום הראיות כמובא בס' 11 לתצהירו הינו כדלקמן:

23
24 **"חלק מבעלי המניות של החברות נשוא ערעור זה טענו כי זהות החברות שלהם "נגנבה",**
25 **וכי החשבוניות שהוצגו להם והוצאו למערערת לכאורה מטרים החברות שלהם, הן**
26 **מזויפות; בנוסף טענו כי אינם מכירים את המערערת או בעליה וכי מעולם לא ביצעו עבודות**
27 **עבורה.**

28
29 מהודעות אחרות עלה כי בעוד בעלי המערערת טען כי ביצע עסקאות מול בעלי תפקידים
30 שונים, אלה האחרונים טענו כי מעולם לא פגשו אותו ואינם מכירים את המערערת.

31
32 בהודעות מסוימות העידו בעלי תפקידים שונים כי לא עבדו עם המערערת בשנים
33 הרלוונטיות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 17-08-13255

בפני: כבוד השופט גד גדעון

1 בעלי תפקידים שונים מסרו כי אומנם עבדו והכירו את המערערת וכי ביצעו עבודות
2 עבורה, אך נמצא כי חלקם עבדו עם ייפוי כח מזויף. היתר, העידו כי אינם זוכרים מי היו
3 ספקיהם, כמה עובדים היו להם, מה היה המחזור השנתי של החברות שלהם, כמה
4 עובדים סיפקו למערערת ולא המציאו את חומר הנהלת החשבונות. מכלול עובדות זה העיד
5 על כך שלא בוצעו כלל עבודות עבור המערערת וכי מדובר בחשבוניות פיקטיביות"
6

7 כאשר נבחנת האפשרות לנכות מס תשומות, כנגד חשבונית שהוצאה שלא כדין, יחול, ע"פ .6
8 ההלכה הפסוקה, דרך כלל, מבחן אובייקטיבי, לפיו לא יותר ניכוי ע"פ חשבונית שלא
9 הוצאה כדין, תוך הותרת פתח צר, השמור למקרים חריגים, בהם יותר ניכוי, כאשר עוסק
10 הוכיח, כי נקט כל אמצעי סביר, לוודא, הוצאת החשבונית כדין, וזיהוי מוציא החשבונית,
11 וכי לא יכול היה לגלות את הפגם באמצעים סבירים. נפסק, לעניין זה: "אימוץ המבחן
12 האובייקטיבי יכול להביא לתוצאות בלתי רצויות מבחינת הנישום, אשר לא היה שותף
13 לתהליך הרמייה, והאשם לפסול בחשבונית לא נבע ממעשיו שלו. במקרים חריגים ראוי
14 אפוא לאפשר לנישום לנכות את מס התשומות אף אם החשבונית הוצאה שלא כדין
15 מבחינה אובייקטיבית. מקרים כאלו יחולו למשל שעה שהנישום הוכיח כי לא התרשל
16 ונקט את כל האמצעים הסבירים לוודא כי החשבונית הוצאה כדין, לרבות אימות
17 החשבונית וזרות העוסק. במקרים כאלה, שבהם הנישום יוכיח כי לא גילה, או ייהיה יכול
18 לגלות, את הפסול שנפל בחשבונית באמצעים סבירים, יותר לו ניכוי מס התשומות... בכך
19 יושג האיזון הראוי בין השיקולים המתמודדים על הבכורה בשאלת המבחן הראוי לניכוי
20 מס תשומות על-פי חשבוניות כדין" [ע"א 4069/03 מ.א.ל.ר.ז שיווק מתכות בע"מ נ' מנהל
21 מכס ומע"מ, פ"ד נט(5), 836, 851, ור' לעניין זה גם ע"א 3758/96 סלע חברה למוצרי בטון
22 בע"מ נ' מנהל המכס ומע"מ, פ"ד נג(3), 493, 515].
23

24 בשונה מן האמור נפסק, לעניין הפעלת סמכות מנהל מע"מ להטיל על עוסק "כפל מס" וקנס
25 מנהלי, בגין ניכוי מס תשומות, ע"פ חשבונית שהוצאה שלא כדין, כי המבחן הנכון הינו
26 מבחן סובייקטיבי, הבוחר, את מודעות העוסק, לכך שהחשבונית הוצאה שלא כדין. יחד עם
27 זאת נפסק, כי בהינתן שחשבונית על פיה נוכה מס תשומות, הוצאה שלא כדין, מוחזק
28 העוסק כמי שידע על כך, ועל כן, רובץ על כתפיו הנטל להפריך חזקה זו, ולהראות, כי לא
29 הייתה לו מודעות, לכך שהחשבונית הוצאה שלא כדין: "קשה איפוא להלוס את המבחן
30 האובייקטיבי הנ"ל עם הסיימות של סעיפים 50(א1) ו-77ב(ב) לחוק, בהן נקבע במפורש
31 כי היעדר מודעות לפסול שנפל בהוצאת החשבוניות – מהווה, כשלעצמו, הגנה מפני
32 הפעלת הסמכות הנ"ל. גם החריג למבחן האובייקטיבי (שתואר לעיל) איננו פותר את
33 הקושי, שכן הוא עדיין מצומצם באופן משמעותי ביחס להגנות המוסדרת בסעיפים הנ"ל.
34 נראה לפיכך כי לשון הסעיפים הנ"ל מחייבת להחיל – ביחס לסמכות להטיל כפל קנס

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 17-08-13255

בפני: כבוד השופט גד גדעון

1 ולסמכות לפסול פנקסים שבסעיף 77(ב) – מבחן סובייקטיבי. יחד עם זאת, נוכח המבנה
2 שבו מנוסחים הסעיפים, הדרישה להיעדר מודעות מצד העוסק לפסול שבהוצאת
3 החשבונית – מהווה רק "הגנה". לפיכך הדרך ההגיונית לפרש את הסעיפים הנ"ל היא
4 כי עם התמלאות היסוד האובייקטיבי – קיומה של חשבונית שהוצאה שלא כדין – קמה
5 מעין "חזקה" כי העוסק ידע שהחשבונית הוצאה שלא כדין, והנטל מוטל על עוסק
6 להפריך את החזקה האמורה ולהראות למשיב כי הוא חסר מודעות בכל הנוגע לעובדה
7 שהחשבונית אותה ניכה כמס תשומות – הוצאה שלא כדין" [ע"א 3886/12, זאב שרון
8 קבלנות ועפר בע"מ נ' מנהל מע"מ המוזכר לעיל, בסעיף 42 לפסק הדין. יצויין, כי בקשה
9 לדיון נוסף בפסק הדין, נדחתה - דנ"א 6067/14 זאב שרון קבלנות בנין ועפר בע"מ נ' מנהל
10 המע"מ (ניתנה ביום 6.8.15)].

11
12 לעניין המבחן הסובייקטיבי האמור, חל העיקרון, לפיו אדם ש"עצם את עיניו" נוכח
13 התנהגות או נסיבות חשודות, ונמנע מלבררן, יראה, כמי שהיה מודע לפסול שבהתנהגות או
14 בנסיבות האמורות, וכאשר מדובר בחשבוניות שהוצאו שלא כדין, על העוסק לשכנע, כי
15 נקט בפעולות של ממש, כדי להסיר את החשדות ולוודא תקינות החשבוניות (ע"א 3886/12
16 האמור לעיל, בסעיף 45 לפסק הדין).

17
18 7. הראיות שעליהן מבוססות החלטות המשיב, הינן ראיות מנהליות כשרות, והן אכן מבססות
19 לסברתי את מסקנות המשיב, הן לעניין עצם הוצאת החשבוניות שבמחלוקת שלא כדין, והן
20 לעניין המסקנה המסתברת, בדבר ניכוי מס תשומות על ידי המערערת, על יסוד החשבוניות
21 האמורות ביודעין, או בעצימת עיניים. זאת, נוכח ריבוי העוסקים להן יוחסו החשבוניות,
22 וכאשר פעלה לכאורה, לשיטתה, מול נציגים אשר ייצגו בעסקאות שונות, חברות שונות, על
23 פני תקופה קצרה למדי, וכאשר נראה, כי לא הורם הנטל להוכיח בוצעו כל הבדיקות
24 האפשריות והסבירות בנסיבות, ביחס לעוסקים, וביחס להסמכת אותם נציגים שמולם
25 פעלה המערערת.

26
27 נזכיר, כי בהתאם להלכה הפסוקה שצוטטה לעיל, משהורם כאמור, הנטל הראשוני המוטל
28 על המשיב לעניין היות החשבוניות שלא כדין, באשר הראיות המנהליות שהונחו בפני בית
29 המשפט אכן תומכות במסקנה האמורה, קמה חזקה בדבר ניכוי מס התשומות שלא כדין,
30 על ידי המערערת, ביודעין, ומשכך רובץ עליה הנטל לסתור את החזקה.

31
32 גרסת המערערת נתמכה, בראש ובראשונה, בעדות בעליה ומנהלה, מר רואשדה. העד מוחזק
33 כמובן כמעוניין בתוצאות המשפט. לעניין עצם מתן השירותים או ביצוע העבודות בפועל,
34 על ידי רוב העוסקים הנטענים, ותשלום התמורה לאותם עוסקים בגין השירותים או
35 העבודות, עומדת עדותו של מר רואשדה כראיה העיקרית, כאשר לצידה הסכמי עבודה,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 17-08-13255

בפני: כבוד השופט גד גדעון

1 ובחלק מהמקרים גם המחאות שעבירותן וסחירותן הוגבלה, ואשר נפרעו לכאורה
2 בחשבונות העוסקים.
3
4 דא עקא, עצם קיומו של הסכם, אין בו להוכיח כי עמדה מאחוריו התקשרות בפועל,
5 כמפורט בו, וכי סופקו אכן השירותים המפורטים בו על ידי העוסק הרלוונטי, וזאת, נוכח
6 התופעה, שראיות לה קיימות גם בענייננו, של "השתלטות" לרבות בדרך של התחזות וזיוף
7 של גורמים שונים, על חברות קיימות, והוצאת חשבוניות של אותן חברות, על ידי מי שאינם
8 מורשים לכך ולמעשה תוך זיוף.
9
10 בנסיבות כאלה, אין די בעצם הגעת סכומי כסף לחשבון בנק של מי מהעוסקים הרלוונטיים,
11 בשל תשלום המחאה שאינה עבירה ואינה סחירה, כדי להוכיח, כי הכסף שולם בפועל לאותו
12 עוסק, וכי הגיע "לכיס הנכון", שכן באמצעות זיוף והתחזות, אין כל מניעה גם למשוך
13 כספים מתוך חשבון, ללא ידיעת הבעלים האמתי, וללא אישורם. נוכח אפשרות זו, וכאשר
14 מדובר בתופעה ידועה למדי בכמה וכמה ענפים, לרבות ענף אספקת כח אדם, מתחייבת
15 בדיקה דקדקנית ומעמיקה של כל ספק שעמו מתקשר עוסק, וביתר שאת, כאשר הקשר
16 השוטף מתבצע עם נציגים שונים, שאינם עובדים מן המניין או מנהלים באותן חברות.
17
18 בהקשר זה אוסיף, כי לסברתי, כאשר נוצר הקשר עם עוסק, על ידי אדם המציג את עצמו
19 כנציג של קבלן משנה, וכאשר, תוך תקופה קצרה, מוסבת ההתקשרות על ידי אותו נציג
20 לקבלן משנה אחר, או במקרה שאותו אדם מציג את עצמו כמוסמך לפעול בשם יותר
21 מעוסק אחד, בעת ובעונה אחת, יש מקום לחשד ולבדיקה מעמיקה עוד יותר מצד העוסק,
22 אשר מעוניין בסופו של יום, בין היתר, לנכות מס תשומות על יסוד חשבוניות של אותם
23 קבלני משנה. יודגש, כי העוסק הוא בעל היכולת הטובה ביותר לבצע את הבדיקות בזמן
24 אמת, וכאשר הוא בעל האינטרס בניכוי מס התשומות, הרי שנדרש הוא לערוך את הבדיקות
25 המתחייבות, באופן מיטבי.
26
27 מר רואשדה העיד בחקירתו הנגדית, כי הוא איננו פועל לרוב, מול בעלי החברות המספקות
28 לו שירותים, אלא, לדבריו: **"אם יש לי יפוי כח, ואני עובד על פי יפוי כח, לפי זה מתנהל"**
29 (עמ' 6 לפרוטוקול ש' 1).
30
31 הבדיקות שהוא נוהג לערוך לדבריו, לספקים הנותנים לו שירותים, כוללים הוצאת אישור
32 ניכוי במקור, בדיקת תקינות החברה, ובדיקת "כל הניירת של החברה". בנוסף בודק
33 הוא, לדבריו, קיום אישור ניהול ספקים עבור החברה (עמ' 6 לפרוטוקול ש' 9-4). עם זאת,
34 לא יכול היה לומר כי ערך את הבדיקות האמורות ביחס לכל עשרת העוסקים האמורים
35 בהחלטת המשיב, ולדבריו: **"הרוב אני עושה, ואם לא רואה החשבון עושה לפי הדיווח"**.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 17-08-13255

בפני: כבוד השופט גד גדעון

1 רואה החשבון של המערערת, מר פיאד מחמיד, לא העיד במהלך הדיון בערעור. בהודעתו
2 המצויה בחומר החקירה (נספח 1 לבקשת המערערת להגשת ראיות נוספות מיום 8.10.18),
3 מסר, כי עובר להתקשרות המערערת עם ספק הוא " ... בודק אם הוא בסדר אישור ניכוי
4 מס, רשם החברות, בי די איי, בודק אם הוא משלם מע"מ מבקש פיזית את שוברי
5 התשלום של המעמ, ת.ז. של האדם". מר מחמיד אישר עם זאת, כי "מחמוד מביא לי
6 הסכמים אבל אין דרך לבדוק את החוזה, מלבד הבדיקות הרלוונטיות שאמרתי לך שאני
7 עושה...". כן אישר העד, כי בספרי החברה מצויים כרטיסי חלק מהעוסקים האמורים
8 ביתרות זכות, מה שעשוי להתיישב עם המסקנה, כי המערערת לא שילמה, גם לשיטתה,
9 את מלוא התמורה בגין השירותים הנטענים, על פי מקצת החשבוניות שבמחלוקת.
10
11 מר רואשדה נשאל, אם אי פעם ייצג קשר עם בעלי החברות עצמם, כדי לוודא, כי מי שהציגו
12 עצמם, כנציגי החברות, והציגו יפויי כח חתומים על שמם לכאורה, הינם בעלי נציגי אותם
13 חברות, והשיב, כי לעניין זה הוא מסתמך על כך שייפוי הכח מאושרים על ידי עורכי דין
14 (עמ' 7 לפרוטוקול ש' 1 – 3). לסברתי, נוכח טיב הקשרים העסקיים הנטענים, בין המערערת
15 ובין העוסקים האמורים, ונוכח הקלות היתרה שבה ניתן לזייף יפוי כח, ואף חותמת של
16 עו"ד, מתבקשת היתה בדיקה מעמיקה, מעבר לבדיקה המתוארת בדברי מר רואשדה. על
17 פני הדברים נדמה, כי אילו רצה בכך, לא היה עומד בפני העד כל קושי ליצור קשר עם מנהלי
18 החברות הרלוונטיות או בעליהן, ולבדוק את נכונות יפויי הכח והיקף השליחות הנטענת.
19
20 המערערת לא הגישה כל מסמך מזמן אמת, שעשוי היה לתמוך בגרסתה בדבר ביצוע עבודות
21 בפועל, כגון, רשימות עובדים שהועמדו לרשות המערערת על ידי מי מהעוסקים הנטענים,
22 מסמכים לעניין ההתחשבנות בגין העבודה או שירותים, מסמכים בדבר ביצוע העבודה
23 בפועל, מקום שההתקשרות כללה עבודה כזו, ולא רק אספקת פועלים כגון ההתקשרות עם
24 חברת פדללה (עמ' 10 לפרוטוקול ש' 6 – 9), או ההתקשרות עם חברת שאיפה ויוזמה (הודעת
25 מר רואשדה מיום 21.2.16, נספח 16 לתצהיר המשיב, דף מס' 8, ש' 246 – 254, ויוער, כי
26 כעולה מהודעתו באותו מקום, ביחס לאותה חברה, לא ידע מר רואשדה לומר כיצד שולמה
27 התמורה בגין העבודה שביצעה לטענתו, עבור המערערת).
28
29 קושי נוסף בגרסת המערערת, עולה מכך שביחס לחברת הוליווד, נסתרה, על פני הדברים,
30 גרסת מר רואשדה לעניין הבדיקה עובר להתקשרות, שכן, אישור ניהול ספרים שהציגה
31 המערערת ביחס לחברה זו, הוצא לאחר הוצאת החשבוניות (עמ' 10 לפרו' ש' 19 – 22).
32
33 יש לסברתי לזקוף לחובת המערערת במאזן הראיות, את הימנעותה מהעדת מי מבעלי
34 החברות, או מנהליהן, אשר הכחישו את הקשר עמה, מי מהחתומים לכאורה על יפויי הכח

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 17-08-13255

בפני: כבוד השופט גד גדעון

- 1 שעליהם ביקשה להסתמך, ושבגינם טענה לכך שהחשבוניות הוצאו כדין, ומי מעורכי הדין
2 שאישרו את החתימות על גבי המסמכים האמורים.
3
- 4 אשר לעדות מר מהדי עבדאללה, הרי שנראה כי קשה למדי לבסס ממצא עובדתי פוזיטיבי
5 לזכות המערערת על יסוד עדותו, נוכח ההתרשמות מחקירתו הנגדית, נוכח קשיי זיכרון
6 מהם סובל העד לדבריו, אשר אף הודגמו בתשובות לחלק מן השאלות שנשאל, וכן, בשל
7 ספק בדבר תקינות התנהלותו בתקופה הרלוונטית, כאשר העיד כי **"באותו זמן השתמשתי
8 בסמים, והייתי עובד ולא הייתי מאופס. ניסיתי לעשות ביזנס כדי לצאת מהמצב, עשיתי
9 הרבה שטויות"** (עמ' 13 לפרוטוקול, ש' 20 – 21).
- 10
- 11 ואשר לעדות מר פאדל אלהואשלה, הרי שמעבר לכך שמדובר במי שנחקר כחשוד במסגרת
12 החקירה, ומכאן, כי עשויה לעלות שאלה ביחס לאינטרס שלו להציג מצג של התנהלות
13 חוקית ותקינה, הרי שבעדותו עלו קשיים, לרבות אי יכולתו ליתן הסבר לבעיה בספרור הרץ
14 של החשבוניות הרלוונטיות לעניינו, הפוגמת לכאורה במהימנותן (עמ' 3 לפרוטוקול ש' 28
15 – עמ' 4 ש' 5), וכן שאלה העולה נוכח הסברו לכך שהשיקים שנמסרו לידי לצורך תשלום
16 על ידי המערערת, ונשאו הערה "למוטב בלבד" נפרעו בבנק אוף פלסטין, כאשר לדבריו,
17 הוא מסר את השיקים שנמסרו לו, לפירעון אצל חלפן כספים, תחת להפקידם בחשבון
18 העוסק הרלוונטי כמתחייב מן ההערה ע"ג. נוכח האמור, ונוכח ההתרשמות מחקירתו,
19 התקשיתי לסמוך ממצא עובדתי לזכות המערערת, גם על יסוד עדותו.
20
- 21 מכאן, לסברתי, כי המערערת לא הרימה את הנטל לסתור את החזקה בדבר ניכוי התשומות
22 ביודעין, או תוך עצימת עיניים, על פי חשבוניות שלא כדין, ועל כן, יש לדחות את הערעור.
23
- 24 8. הערעור נדחה אפוא. נוכח הסכומים שבמחלוקת ונוכח היקף ההתדיינות בפועל, תשלם
25 המערערת למשיב הוצאות הדיון בערעור בסך 70,000 ₪.
26
- 27 ניתן היום, ה' אב תשע"ט, 06 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.

גד גדעון, שופט

28
29
30